

©Gorid

கிளாஞ் கிளத்தைச் சீருங்

ISSN : 2455 - 0531

Mail Id: inameditor@gmail.com
editor@inamtamil.com

UAN.TN03D0061112

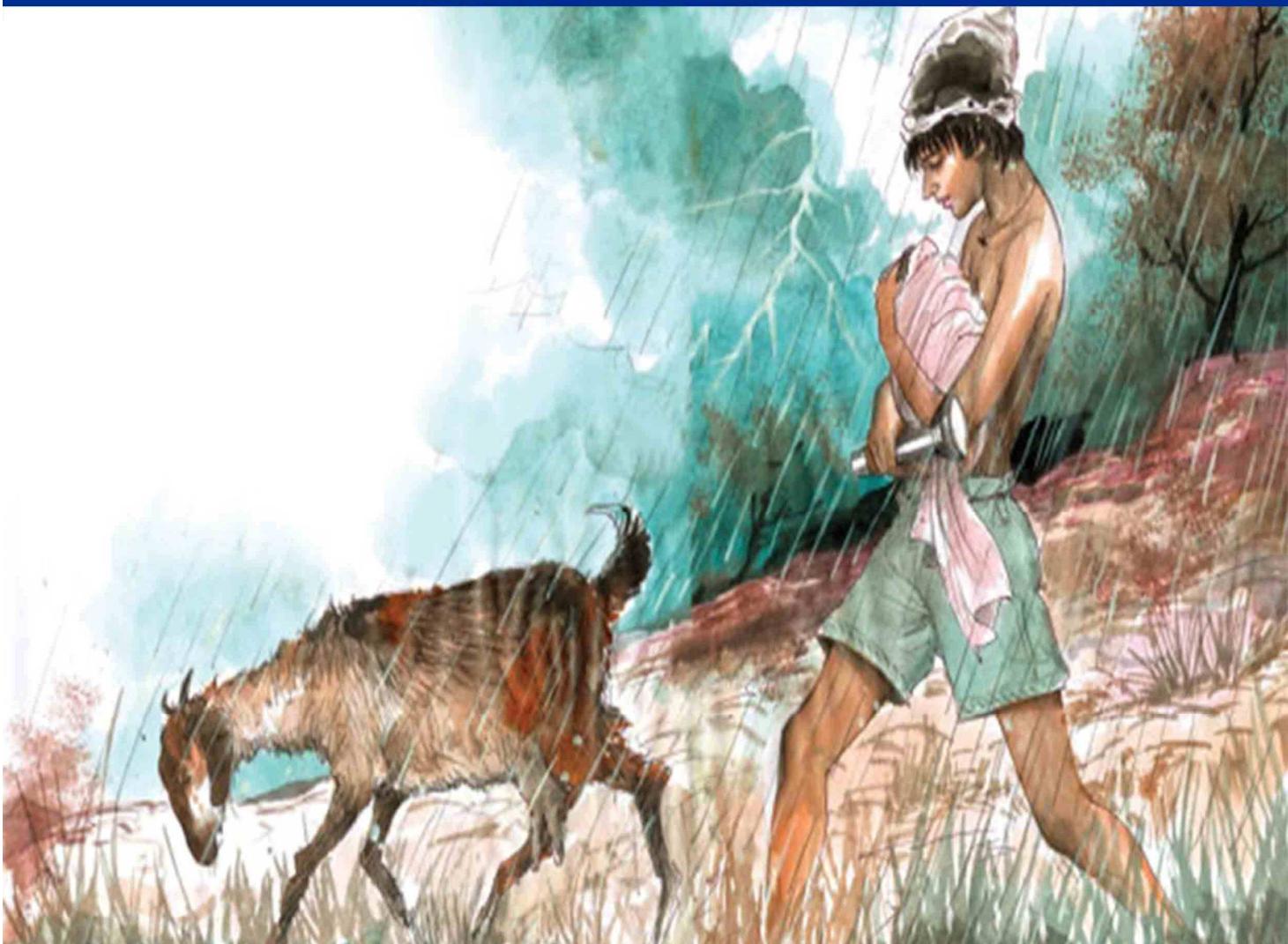
உள்ளடக்க தினசாலை தமிழ்நூல் முதல்

International E-Journal of Tamil Studies

நீலக்கணம், நீலக்கியம், கலை, பண்பாடு, அறிவியல், கணினிசார் மூய்வை நீண்காண!

மலர்:4 திதி:16 பிப்ரவரி 2019

Vol. 4 Issue : 16 February 2019

**ப.ச.ஏவெந்தன்
ஐ.சந்திரன்
ஐ.அருணாசலம்
ச.கண்ணதாசன்**

**ஜெனின் பிரான்சிஸ் - ம.பிரேமா - ஆ.வெர்மி
பா.ஈஸ்வரன்
ஆ.பாசெப்பிரமணியன்
மா.கிரா.கிராஜ்குமார்**

**ஆ.ஈஸ்வரன்
வி.வசந்தா
சே.முனியசாமி
அ.அனேஜா**

கினம்

பள்ளாட்டு கினையத் தமிழாய்வினும்

An Internationally Refereed e_ Journal of
Tamil Studies

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனீஸ்ரூப்த்தி

தமிழ் உதவிப்பெறாசிரியர்

பிசப் ஹீபர் கல்லூரி, திருச்சி - 17.

முனைவர் த.சத்தியராஜ்

தமிழ் உதவிப்பெறாசிரியர்

இந்துஸ்தான் கலை அறிவியல் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர் - 28.

ஆய்வாச்சனத் துறை

முனைவர் செ.கவ.சண்முகம் (சீதும்பராத்)

முனைவர் க.கிராகாராம் (நூகர்த்தொபில்)

முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராஜ் (புதுச்சேரி)

முனைவர் ந.எவலுச்சாமி (செலம்)

ஆசிரியர் துறை

முனைவர் ஆ.மணி (புதுச்சேரி)

முனைவர் க.பாலாஜி (கோயவு)

முனைவர் கிரா.குணச்சன் (திருச்செங்கிளைடு)

முனைவர் கிரா.கிராஜா (திருச்சி)

முனைவர் ஜ.கிரவிச்சங்கர் (மதுரை)

முனைவர் ப.சீவாருதி (தாய்லாந்து)

முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் (மதுரை)

முனைவர் சா.விஜய ராஜேஸ்வரி (தஞ்சாவூர்)

திரு ச.ஸ்ரீகந்தராசா (ஆஸ்திரேலியா)

திதழாக்கமும் வெளியீடும்

முனைவர் த.சத்தியராஜ்

கோயமுத்தூர்

பிப்ரவரி 2019 மலர் : 4 திதழ் : 16

February 2019 Volume IV Issue 16

உள்ளூ ...

தமிழ்ச் செவ்வியல்

யாலைக்கலி : காட்சியும் கருத்தாக்க உத்திகளும்
Pālaikkali: Kāṭciyum karuttakkā uttikālum
முனைவர் ப.க.முவேந்தன் / Dr.P.S.Moovendan | 4

சங்கம் பாடல்களில் கூற்றும் கதைசொல்லியின் குரலும்
sanga padalkalil kootrum kathaicholliyin kuralum
(Narrator voice)

முனைவர் ஆ.சந்திரன் / Dr.A.Chandran | 12

முல்லையாடல் இனவரைவியல் யதிவுகளும் ஆயர்
பண்பாட்டு மரபுகளும்
Ethnography records and pastoral cultural traditions in
Mullaippattu

முனைவர் ஆ.அருணாசலம் / Dr.A.Arunachalam | 19

அகநாறாம்பில் குறிஞ்சி Akanāññūpūrīl kurūñci
முனைவர் ம.பிரேமா / Dr.M.Prema - முனைவர் ஜெல்லின்
பிரான்ஸில் / Dr.Jesin Frances - முனைவர் ஆ.ஷர்மி /
Dr.A.sharmi | 27

காப்பிய இலக்கியம்

சிலம்பதிகார ஆய்ச்சியர் குரவையில் ஆய்வுகள்
Subconscious feelings of "Aaichiya Kuravai" in
Silappathikaram

முனைவர் ச.கண்ணதாசன் / Dr.S.Kannadasan | 33

சிலம்பில் மதுரை Silampil maturai
முனைவர் ஜெல்லின் பிரான்ஸில் / Dr.Jesin Frances - முனைவர்
ம.பிரேமா / Dr.M.Prema - முனைவர் ஆ.ஷர்மி / Dr.A.sharmi | 39

தற்கால இலக்கியம்

பொன்னீலனின் 'தேடல்' நாவல் - பன்முகப் பார்வை
Thedal Navalum Panmugap Parvaiyum
முனைவர் பா.ஏஸ்வரன் / Dr.P.Eswaran | 45

பொய்க்கால் குதிரை நாவலில் அங்கத உத்திகள்
The trick in the Poikkal Kuthirai

முனைவர் மு.பாலசுப்பிரமணியன் / Dr.M.Balasubrahmanian | 52

...

ச.தமிழ்ச்செல்வியின் 'கீதார்' நாவலில் தகுப்புரச்சிக் கோட்டை⁶

The theoretical theory in 'Geetari' novel by Thamizhaldevi

முனைவர் அ.மரிய செபஸ்தியான் / Dr.A.Maria Sebasten | 62

யாரதிதாசன் படைப்புகளில் பெண்ணுறைமைக் கதாபாத்திரங்கள் - ஒரு பார்வை

Feminist characters in Bharathidasan creation - a vision

மா.இரா.இராஜ்குமார் / M.R.Rajkumar | 65

தமிழ்வளின் ஆழப்பாவை யோல : தீவிர கதைத்தேர்வும் ஜனரஞ்சகக் கதையோக்கும்

Tamilavanai அபிப்பாவை போல:

Tivira kataittervum jañarañcakak kataipokkum

ஆ.எஸ்வரன் / A.Eswaran | 71

வரலாறு - சமூகவியல் - புவியியல் - கல்வியியல்

அதிக கல்வி தக்கமை உடையவர்கள் அதிகளவு சம்பாதிக்கக் கூடியவர்கள் - பொருளியல் நோக்கு Those with higher education are highly earned - economical orientation

வினாயகமுர்த்தி - வசந்தா | 75

முதுகுளத்தூரார் MUDUKULATHURAR

சே.முனியசாமி / S.MUNIYASAMY | 87

மருக்துவ விஞ்ஞானத்தின் ஒழுக்க மீறுகைகளும்

அவற்றின் அனுமதிப் பாங்கும்

Moral violations of medical science are also permitted

அரியரெத்தினம் அனேஜா / Ariyarethinam Anesha | 94

...

யாலைக்கலி : காட்சியும் கருத்தாக்க உத்திகளும்

Pālaikkali: Kāṭciyum karuttākka uttikalum

முனைவர் ப.க.முவேந்தன்

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழியல்துறை,

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

அண்ணாமலைநகர் - 608 002

psmnthn757@gmail.com

Abstract: The conceptual technique of the feeding teens referred to in Sangam literature is rich. These texts point to the essential necessity of the subject of social life and the humanitarian crisis in order to get it. Behind the scenes to be separated from the leader of his head for the sake of materialism, the condition of the forests and the forests is the backdrop of these stories. Peruṅkaṭuṅkō is a great masterpiece of the milk ballads in the Sangam syllabus. The article deals with the creativity of the songs that he has created and the concept of conceptualization.

Creative techniques are the language techniques that the creator has to make in order to make his point of view. The creativity of the poetry is revealed through his ruling techniques. Through the embodiment of the creativity and creativity of the creature, the learner can feel and feel in mind. All of the best creators have the ability to use creative techniques to be elegantly employed. In the Sangam songs you can see the list of Kapilar, Paranar, Ovvaiyar, Peruṅkaṭuṅkō. Thus, the article focuses on the creation of their creative work in the creation of their creative work in the creation of their creativity.

Keywords: Sangam literature, Peruṅkaṭuṅkō, Kapilar, Paranar, Avvaiyar, தினை, சங்கப்பாடல், படைப்பாளன், கபிலர், பரனர், ஒளவையார், பெருங்கடுங்கோ

முன்னுரை

சங்கப்பனுவலில் 'நடுவணைந்தினை'யாக அமைந்தது பாலைத்தினை. இச்சொல்லின் பொருளே பாலைத்தினையின் நிலைப்பாட்டினை அறிவிக்கப் போதுமானதாகும். சங்க காலத்தில் பாலைத்தினை புலவர்களால் புனைந்துகொள்ளப்பட்ட ஒரு தினை என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும். இவற்றோடு தொல்காப்பியர் பாலைத்தினை குறித்த இலக்கணங்களை விரிவாகக் குறிப்பிடாததும் கருத்தக்கது. தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்னர் எழுந்த பொருளிலக்கண நூல்கள் இத்தினை குறித்து விரிவாகப் பேசியுள்ளன.

சங்கப்பாடல்களில் சிறப்பானவையாக அமைந்தவை பாலைத்தினைப் பாடல்களே. சங்கப்பாடல்களில் பாலைப்பாடல்களே எண்ணிக்கையில் மிகுதி என்பதும் அறியத்தக்கதாகும். மனித வாழ்வில் இணைவும் பிரிவும் இயல்பானவை என்றாலும், இணைப்பினைக் காட்டிலும் பிரிவு ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள் ஏராளமானதாகும். சங்கப்பாடல்களில் பிரிவுத்தினையாக விளங்கும் பாலைத்தினைப் பாடல்களில் புலப்படுத்தப்படும் காட்சியுருக்களும், கருத்துருக்களும் சங்கச் சமூகத்தைக் காட்டுபவையாகும். பாலைத்தினைப் பாடல்களைப் பாடிய புலவர்களில் பெருங்கடுங்கோ தனித்துவம் பெற்றுத் திகழ்கிறார். அவரது பாலைப்பாடல்களின் படைப்பாக்க நிலைப்பாடுகள் கலித்தொகைப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள திறம் குறித்து இக்கட்டுரையில் ஆராயப்பெறுகிறது.

படைப்பாக்க உத்திகள்

படைப்பாளன் தனது கருத்தினைப் புலப்படுத்துவதற்குப் படைப்பில் மேற்கொள்ளப் பெறும் மொழிவழிச் செயல்நுட்பங்களே படைப்பாக்க உத்திகள் ஆகும். புலவரின் படைப்பாற்றல் அவர் ஆளும் உத்திகளின்வழியாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. படைப்பின் கருவும் உருவும் உத்திகளின் வழியாகப் பயில்வார் உள்ளத்தில் உணர்வும் உணர்த்தவும் படுகின்றன. சிறந்த படைப்பாளர்கள் யாவரும் படைப்பு உத்திகளை நேர்த்தியாகப் பயன்படுத்தும் ஆளுமை கொண்டவர்களாக விளங்குவதனைக் காணலாம். சங்கப் பாடல்களில் கபிலர், பரணர், ஓளவையார், பெருங்கடுங்கோ என இப்பட்டியல்நீளக் காணலாம். இவ்வாறு இவர்கள் தம் படைப்புப்பரப்பில் தலைசிறந்து விளங்குவதற்கு அவர்கள் தம் படைப்பில் மேற்கொண்ட படைப்பு உத்திகளே காரணம் என்பது அவர்களது படைப்புகளை உற்றுநோக்கின் தெளிவாகும்.

பாலைத்தினை

பாலைத்தினைக்குரிய உரிப்பொருள் பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும் ஆகும். அது மனித வாழ்வில் நேரும் பிரிவு நிலைப்பாட்டினையும், அவை ஏற்படுத்தும் உயிரியல் உணர்வு மாற்றங்களையும், இவற்றின்வழி வெளிப்படும் உறவுகளின் மேன்மைகளையும் காட்டுகின்றது. பிரிவுசெய்திகளை உணர்த்துவதற்கும், உயிரினங்களின் அன்பு வாழ்க்கையைப் புலப்படுத்துவதற்கும் பாலைத்தினைப் பாடல்கள் பெருந்துனைப்புரிகின்றன. மனித வாழ்வின் பொருளை உணர்வதற்கும், உணர்த்துவதற்கும் பாலைத்தினைப் பாடல்கள் பெருந்துனை செய்துள்ளமையாலும் புலவர்களின் வறுமைவயப்பட்ட வாழ்வியலை வெளிப்படுத்துவதற்கும் புலவர்கள் இத்தினையின்பால் மிகுந்த கவனம் செலுத்தியுள்ளனர் என்பது தெளிவு. சங்ககால மக்களின் அன்பின் உயர்வினையும், வாழ்க்கையின் முதிர்ந்த பொருளினையும் விளக்குவதற்குப் பாலைத்தினைப் பாடல்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார் பெருங்கடுங்கோ.

மனித வாழ்வில் பிரிவு நிலையானது. அது உயிரினங்களிடையே உறவின் அருமைப்பாட்டையும், உணர்வின் நிலைப்பாட்டினையும் உணர்வதற்கும் உணர்த்துவதற்கும் ஏற்படுத்தப்பட்ட தினையாகும். சங்கப் புலவர்கள் பிரிதலை உயிரினங்களிடையே அன்பினைப் போதிப்பதற்கும், சமயவாதிகள் நிலையாமை குறித்தான் தத்துவ மரபினை ஏற்படுத்துவதற்கும், சான்றோர்கள் அறத்தை வலியுறுத்துவதற்கும் எடுத்தாண்டு கொண்டனர்.

கவித்தொகை

சங்கப் பனுவல்களில் காலத்தால் பிற்பட்டது கவித்தொகை என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து. தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் கவிப்பாடல் யாப்பு மரபில் அமைந்தது இந்நாலாகும். இதில் இடம் பெறும் ஐந்து தினைகளையும் ஐந்து புலவர்கள் பாடிச்சிறப்பித்துள்ளனர். இதில் இடம் பெறும் பாலைத்தினைப் பாடல்களைப் பாடியவர் பெருங்கடுங்கோ ஆவார்.

பெருங்கடுங்கோ

சங்கப்புலவர்களில் பாலைத்தினை குறித்த பாடல்களை மிகுதியாகப் படைத்துள்ளதோடு மட்டுமல்லாது, பாலைத்தினைப் பாடல்களில் தனித்துவம் மிக்கவராகத் திகழ்கிறார் பெருங்கடுங்கோ. சேரவேந்தர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்த சிறப்புக்கு உரியவர். பாலைத்தினைப் பாடல்களை இலக்கிய இன்பம் நல்கப் பாடிய காரணத்தினால் புலவர் பெருமக்களால் ‘பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ’ என்று சிறப்பிக்கப்பட்டார். அவர் படைத்த பாலைக்கவிப் பாடல்களில் பாலைத்தினைப் படைப்பாக்க உத்திகளும் அதன்வழி வெளிப்படுத்தப்பெறும் இயற்கைச் சூழலியல் சிந்தனையும் ஆய்வுக்குரியனவாக அமைந்துள்ளன.

படைப்பாக்க உத்திகள்

பாலைத்தினைப் பாடல்கள் பிரிதலைப் பொருளாக்கியுள்ளதோடு, பிரிதல் நிகழும் களமான பாலை நிலத்தைக் காட்சிப்படுத்துவதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தியுள்ளன. மக்கள் தாங்கள் வாழும்

இடத்தில் வாழ்வதற்கு இயலாத சூழல் ஏற்படும்போது, தங்கள் வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளுக்காகப் புலம்பெயர்ந்து செல்ல முடிவெடுக்கின்றனர். இந்நிலையே சங்கத் தமிழகத்தில் பிரிவுப்பொருள் நிகழ்வதற்கான அடிப்படையாக அமைந்திருந்ததைச் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. ஆதலால், தம் சொந்த மண்ணைவிட்டு அகன்று வேற்று நாட்டிற்குச் சென்று, அங்கு தங்கி, பொருளீட்டிப் பின்னர் தம் இடத்திற்கு வந்து வாழ்ந்த நிகழ்வுகளைச் சங்கப்பாடல்கள் வெகுவாக எடுத்துரைக்கின்றன. தலைவன் தலைவியை விடுத்து அயல் நாட்டிற்குச் செல்லவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படும் வாழ்நிலை இப்பாடல்களின் அடிப்படைப் பொருளாக அமைந்துள்ளது. ஆதலால், பாலைத்தினைப் பாடல்களில் முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் உரிப்பொருளும் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றன. பாலைநிலத்தின் தன்மைகளைப் புலப்படுத்துவதற்குப் பெருங்கடுங்கோ,

1. வழியின் வெம்மை காட்டுதல்
2. வழியின் கொடுமை காட்டுதல்
3. வாழ்வின் செம்மை காட்டுதல்
4. அறத்தை நிலைநிறுத்துதல்

என்னும் அமைப்பில் உத்திகளை ஆண்டு, அதனுள் பல நுட்பமான கருத்துருக்களையும், காட்சிப்புலப்படுத்தல்களையும், உணர்வுக்கூறுகளையும் ஆள்கிறார்.

1.வழியின் வெம்மை காட்டுதல்

எல்லாக் காலத்திலும் பொருளீட்டுவதற்காகக் கடல் கடந்தும், நிலம் கடந்தும் செல்வது மரபு. இலக்கிய மரபில் அது முதுவேனிற்காலத்தில் செல்வதாகக் காட்டப்பெறும். வேனிற்காலத்தில் செல்வது வாழிடச் சூழலைக் கருத்தில் கொண்டே ஆகும். ஒருகாலத்தில் நன்கு செழித்திருந்த குறிஞ்சியும் மூல்லையும் தன் வளமை குன்றி, இயற்கைச் சீர்கேடு நிகழுமானால், இனியும் இந்த இயற்கையை நம்பிப் பிழைப்பது அரிது என்ற நிலையிலேயே தலைவன் வேற்றுப்புலத்திற்குச் செல்ல முடிவுசெய்கிறான். பாலைநிலத்தின் வெம்மைநிலம் சுரம் என்று புலவர்களால் குறிக்கப்பெறும். பாலைவழியே அச்சமானதாகவும் அந்நிலத்தில் வாழ்வோர்க்கு அச்சம் தருவதாகவும், அந்நிலத்தில் வாழும் உயிரினங்களுக்கு அச்சந்தரத்தக்கதாகவும், வழிக்செல்வோர்க்கு அச்சந் தரத்தக்கதாகவும் அமைந்திருக்கும். இவ்வச்சமே பாலை நிலத்தை நரக வழியாகக் காட்டுகிறது. இவ்வச்சத்தின் கொடுமையை வெளிக்காட்டுவதற்குப் புலவர்கள் தலைவன் பிரிந்து செல்லும் வழியின் வெம்மைத் தன்மையைக் காட்சிப்பொருளாகப் படைத்துக் காட்டுகின்றனர். பாலைநிலத்தின் வெம்மையைக் காட்சிப்படுத்துவதற்குப் பெருங்கடுங்கோ, கதிரவன் காய்தல், நீர்வறட்சி, காற்றின் தன்மை, விலங்குகளின் துயர் முதலான இயற்கை நிகழ்வுகளைப் பயன்படுத்திச் செய்யுளைப் படைத்துக் காட்டுகின்றார்.

1.1.ஞாயிற்றின் வெம்மை

வேனிற்காலத்தில் சூரியக்கோளுக்கு அருகில் பூமி இருப்பதால் அக்காலகட்டத்தில் வெப்பத்தின் தாக்கம் மிக அதிகமாகத் திகழ்கிறது. இதனால் சராசரியான வெப்பநிலை மிகுந்து உயிரினங்களும், தாவரங்களும் வாழ்வதற்கு அரிதான புவியியல் மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன.

பாலைநிலம் வெம்மை பொருந்தியதாய் இருப்பதற்குக் காரணம் அப்பகுதியில் பரவும் சூரியனின் வெப்பக்கதிர்வீச்சின் தன்மையே காரணம் ஆகும். இக்கதிர்வீசம் தன்மை, உயிரினங்களின் மீது பகை கொண்டவர்கள் செய்யும் கொடுமைபோன்று காட்சியளிப்பதாகக் காட்டுகிறார்.

“செல்கதிர் ஞாயிறு செயிர்ச்சினஞ் சொரிதவின்” (கவி. 20:2)

அளவுக்கு அதிகமான வெப்பக்கதிர்களின் தாக்கம் நிலப்பரப்பில் வெம்மையை ஏற்படுத்துகிறது. இத்தகு வெம்மை சிவபெருமானின் ஓள்ளொளி முகம் போன்றும், நடுநிலை தவறுவோர் மீது செங்கோல் மன்னன் காட்டும் சினம்போன்றும் விளங்கியதாகக் காட்டுகிறார். சுரத்தின் வெம்மை காட்டுவதற்கு

“மடங்கல்போற் சினைஇ மாயஞ்செ யவுணரைக்
கடந்தடு முன்பொடு முக்கண்ணான் மூவெயிலும்
உடன்றக்கால் முகம்போல ஒண்கதிர் தெறுதவின்” (கவி. 2:1-3)

என்றும்,

“நடுவிகந் தொரீஇ நயளில்லான் வினைவாங்கக்
கொடிதேர்ந்த மன்னவன் கோல்போல் ஞாயிறு
கடுகுபு கதிர்மூட்டிக் காய்சினந் தெறுதவின்” (கவி. 8:1-3)

என்றும் உவமையாக்கிப் படைத்துக்காட்டியுள்ள திறம் போற்றத்தக்கதாக அமைந்திருக்கின்றது.

1.2.நீர் வறட்சி

கதிரவனின் வெம்மை காய்தல் காரணமாக நிலமானது தன்னியல்பில் திரிந்துபோனது. நிலத்தின் நீர்ப்பகுதிகளின் வறட்சியால் உயிரினங்கள் வாழ்வதற்கு இயலாதநிலை ஏற்பட்டது. இதனால் கயம், சுளை, அருவி இவைகள் நீரற்றுப் போயின. இதன் காரணமாகப் பாலைநிலம் வெம்மையானது. பாலை நிலத்தில் நீர் வற்றியதால் கதிரவனின் தாக்கம் மேலும் அதிகரிப்புக்கு உள்ளாகிறது.

“தளியுறு பறியாவே காடு” (கவி. 20:8)

“புயல் துளி மாறிய போக்கரு வெஞ்சுரம்” (கவி. 13:1)

1.3.காற்றின் வெம்மை

நிலமும் நீரும் குளிர்மையுடன் திகழும்போது வெளிப்படும் காற்று சுவாசிப்பதற்கு ஏற்றதாக உள்ளது. வெப்பமண்டலமாகிவிட்ட பாலைநிலத்தில் வீசும் காற்றும் வெம்மையாக உள்ளது. இவை உயிரினங்களின் உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் ஏற்றதாக அமையவில்லை.

“முளியரில் பொத்திய முழங்கவிடை போழ்ந்த வளி” (கவி. 13:20)

1.4.காற்றின் வெம்மையால் உயிரினங்கள் துயருறுதல்

வேளிற்கால வெம்மையால் நிலனும், மரங்களும், விலங்குகளும், மனிதர்களும் துயருறுற்ற நிலையினை,

“பல்வளம் பகர்ஷுட்டும் பயனிலம் பைதறச்

செல்கதிர் ஞாயிறு செயிர்சினஞ் சொரிதவின்” (கவி. 20:1-2)

இதன்வழிச் சுட்டிக்காட்டி, உலக உயிரினங்களின் மீது ஞாயிறு சினம் கொண்டுவிட்டதோ என்று அச்சப்படும்படியாக ஞாயிற்றின் வெம்மை மிகுந்த நிலைப்பாட்டினை அறிவுறுத்துகிறார்.

ஞாயிறு பாலை நில உயிரினங்களின்மீது காட்டும் கொடுமைநிறைந்த வெயில், பகைவர் மீது தீராத சினம் கொண்ட வேந்தனது திறத்தினை ஒத்ததாய் விளங்கிய தன்மையினை,

“செருமிரு சினவேந்தன் சிவந்திறுத்த புலம்போல

ஏரிமேய்ந்த கரிவறல்” (கவி. 13:1-2)

என்றும், சூரியக்கதிர்களால் பூமிப்பரப்பிலுள்ள பொருள்கள் யாவும் அழல்போன்று வெம்மைப்படுத்தி நிற்பதனை,

“அடிதாங்கு மளவின்றி அழலன்ன வெம்மை” (கவி. 11:6)

என்றும் காட்டுவதன்வழி சூரியக்கதிர்கள் வேளிற்காலத்தில் நிலத்தின்மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களைக் காட்டுகின்றார். பண்டு செழித்தோங்கி வளர்ந்திருந்த மரங்கள் நிறைந்த காடு, தற்போது அழகொழிந்து கிடப்பதனை,

“வறியவ னிளமைபோல் வாடிய சினையவாய்ச்
 சிறியவன் செல்வம்போற் சேர்ந்தார்க்கு நிழலின்றி
 யார்கண்ணு மிகந்துசெய் திசைகெட்டா னிறுதிபோல்
 வேரோடு மரம்வெம்ப விரிகதிர் தெறுதலின்
 அலவுற்றுக் குடிகவ ஆறின்றிப் பொருள்வெஃகிக்
 கொலையஞ்சா வினைவராற் கோல்கோடி யவனிழல்
 உலகுபோ லுலறிய உயர்மர வெஞ்சரம்”(கவி. 10:1-8)

என்று காட்சிப்படுத்துகிறார். வறியவன் இளமை, சிறியவன் செல்வம், கொடுத்துப் பயன்பெறாதவன் உள்ளம்போல் இயற்கை மாற்றங்கள் மனிதவாழ்வில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களை வெப்பத்தின் தாக்கத்திற்கு ஒத்ததாகக் காட்டியுள்ள திறம் அறியத்தக்கது. மக்களின் நிலையறியாது துன்புறுத்தும் மன்னனை ஒத்ததாய், கொலைத்தொழிலுக்கு அஞ்சாத, அறனில்லாத வேந்தனின் நிழலில் வாழும் மக்களின் நிலையினை ஒத்ததாய்க் காட்டியுள்ள திறம் சிந்திக்கத்தக்கது.

1.5.விலங்குகளின் துயர் நிறைந்த வாழ்க்கை

வேளிற்காலத்தில் உயிரினங்களின் பசித்துயரைத் தீர்ப்பவை பருகும் நீரே. தொடர்ச்சியான வேளிலின் தாக்கத்தால் ஆறுகளும், சுணைகளும் நீரற்றுப் பொயின. காட்டுநிலம் எங்கும் கானல்நீர்போல் காட்சித் தருகின்றது. நீர்வேட்கை காரணமாகத் தவிப்புக்குள்ளான விலங்குகள் கானல் நீரினை நீர்நிலையாகக் கருதி அங்குச் சென்று ஏமாற்றமடைகின்றன. இதனை கவித்தொகைப் (7:1-3; 13:7-9; 24:10-11) பாடல்களில் காட்டுகிறார்.

பாலைநிலத்தில் வாழும் மக்களும் விலங்குகளும் நீரின்றி வாடித் தவிப்புக்குள்ளாகும் நிலைப்பாட்டினை,

“வரையோங் கருஞ்சரத் தாரிடைச் செல்வோர்
 சுரையம்பு மூழ்கச் சுருங்கிப் புரையோர்தம்
 உண்ணீர் வறப்பப் புலர்வாடு நாவிற்குத்
 தண்ணீர் பெறாஅத் தடுமாற் றருந்துயரங்
 கண்ணீர் நனைக்கும் கடுமைய காடு” (கவி. 6:1-6)

என்னும் பாடல்வழிப் புலப்படுத்துகிறார். ‘தண்ணீரை வேண்டி நிற்பார்க்குக் கண்ணீரைத் துணையாக்கித் தரும் காடு’ என்று காட்டும்திறம் நிலத்தின் தன்மையைக் காட்டுவதற்கும் புலவரின் படைப்பாக்கத்திற்கும் தக்க சான்றாகும்.

2.வழியின் கொடுமை காட்டுதல்

மழை பொய்த்துப் போனதால் வளமையற்ற பாலைநிலம் வழிச்செல்வோர்க்கு அச்சந்தரத்தக்கதாக உள்ளது. உயிரினங்களிடையே அருளும் அன்பும் இரக்க உணர்வும் மறைந்து ஒருவர் துயரைப் பற்றி மற்றவர் கவலைகொள்ளாத நிலைக்குத் தள்ளப்படும் நிகழ்வு வழியின் கொடுமைப் பகுதியால் காட்டப்பெறுகிறது.

தலைவன் செல்லும் பாலைநிலக் காட்டுவழியின் கொடுமையினைக் கறுவதற்குப் பெருங்கடுங்கோ, 1.வழியின் தன்மை, 2.விலங்குகள் ஓன்றோடொன்று போரிடுதல், 3.மறவர்களின் கொடுமை, 4.வழிக்கொலையை எதிர்நோக்கி அதனின்று பயன்பெறும் விலங்குகளின் செயல்கள் முதலான நிகழ்வுகளை எடுத்துக்கூறி காட்சிப்படுத்துகிறார்.

பாலைநிலம் வற்றிய மரங்களைக் கொண்டது என்பதால், அந்நிலப்பகுதியில் வாழும் விலங்குகளும் கொடுமை நிறைந்தனவாகவே காட்டப்படுகின்றன. மக்கள் நடமாடுவதற்கே அஞ்சகின்ற

நிலமாக, “இனம் பிரியொருத்தல் ஆறுகடி கொள்ளும் வேறுபுலம்” (கவி. 21:2) என்னும் அடிகளில் காட்டுகின்றார்.

பாலைநிலத்தில் வாழும் யானைக்கூட்டங்கள், கதிரவனின் வெம்மையால் நீர் இன்றித் தவித்தலையும், மறவரும் யானைகளும் பொருதலும், யானைகள் செல்லும் நெறியறியாது தவிக்கும் நிலையினையும்

“..... அறுசனை முற்றி
உடங்குநீர் வேட்ட உடம்புயங்கு யானை
கடுந்தாம் பதிபாங்குக் கைதெறப்பட்டு
வெறிநிரை வேறாகச் சார்ச்சார லோடி
நெறி மயக்குற்ற நிரம்பாநீ டத்தம்” (கவி. 12:3-7)

என்னும் அடிகளில் காட்டுகின்றார். இவ்வாறு கொடுமைநிறைந்த விலங்குகள் வாழும் நிலமாகப் பாலைநிலம் காட்டப்படுகின்றது. அங்கு வாழும் மறவர்களின் அருளாற்ற தன்மையினை,

“பொருள்கொண்டு புண்செயி னல்லதை யன்பொடு
அருள்புற மாறிய ஆரிடை யத்தம்” (கவி. 15:8-9)
... மறவர்தாங்
கொள்ளும் பொருளில் ராயினும் வம்பலர்த்
துள்ளநர்க் காண்மார் தொடர்ந்துயிர் வெளவின்” (கவி. 4:2-4)

என்னும் பாடலடிகளில் எடுத்துரைக்கின்றார்.

3.செம்மை காட்டுதல்

மனித வாழ்வில் வறுமையும் செம்மையும் வாழ்வின் பொருளை உணர்த்துவன. பல்வேறு கொடுமைகளும் அருளாற்ற தன்மைகொண்ட மக்களும் வாழும் நிலமாகப் பாலைநிலம் காட்சிப்படுத்தப்படினும், அங்கு உயிரினங்களின் அன்புவாழ்க்கை பாலைப் பாடல்களின்வழி புலப்படுத்தப்படுகின்றது. மனித வாழ்க்கையின் பொருளை எடுத்துரைப்பதற்கான தக்க களமாகப் பாலைநிலம் அமைந்துள்ளது. இத்தகு வறட்சிகொண்ட பாலைநிலத்தில்தான் அன்பு ஊற்றெடுத்து உலகம் வாழ வழிசெய்கிறது.

பாலைநிலத்தில் அன்பு, களனாக அமைவதனைக் காட்சிப்படுத்துவதற்கு,

3.1.உயிரினங்களின் அன்புநிறை வாழ்க்கை

3.2.ஒன்றன் துன்பத்தை மற்றொன்று களைதல்

3.3.ஒன்றன் துயர்க்கு மற்றொன்று கலங்குதல்

என்னும் மூன்று உத்திகளைப் பயன்படுத்துகின்றார் பெருங்கடுங்கோ.

3.1.உயிரினங்களின் அன்புநிறை வாழ்க்கை

உணவுப்பொருள் கிடைக்காத கானகத்தில் தன் துணைக்குத் தேவையான உணவினைத் தேடியளிக்கும் விலங்கின் அன்பு வாழ்க்கை காட்டப்படுகிறது. ஏற்றின் பின்செல்லும் மானையும், பிணையினைத் தழுவி உறங்கும் இரலையையும் (கவி. 13:3-4; 20:41) என்னும் பாடலடிகளில் காட்டுகின்றார்.

3.2.ஒன்றன் துன்பத்தை மற்றொன்று களைதல்

நீர்வறட்சி மிக்க பாலைநிலத்தில் கிடைக்கும் சிறியவாசிய நீரையும் முதலில் தன் துணைக்களித்துப் பின்னர் தானுண்ணும் காட்சியினை,

“துடியடிக் கயந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப்

பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிரெனவு முரைத்தனரே” (கவி. 11:8-9)

என்னும் பாடலடிகளில் காட்டுகின்றார்.

3.3.ஒன்றன் துயர்க்கு மற்றொன்று கலங்குதல்

மரங்கள் வாடிப்போய் நிழலற்றுக் கவினிழந்து கிடக்கும் சுரத்தில் தன்னிழலைத் தந்து, தன் பெடையின் துயர் களையும் நிகழ்வினை,

“இன்னிழ வின்மையான் வருந்திய மடப்பினைக்குத்

தன்னிழலைக் கொடுத்தளிக்கும் கலை.” (கவி. 11:16-17)

என்று காட்டுகின்றார். அவை அஃறினைப் பொருட்கள் வழியாக மனிதர்க்கு உணர்த்தும் நிலை சிந்தித்தற்கு உரியது.

4.அறத்தை நிலைநிறுத்துதல்

சங்கப் பாடல்களின் திரண்ட கருத்தாக அமைவது வாழ்வியல் அறமே. வாழ்வியலின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் அறம் பேணப்பட வேண்டும் என்பதே சங்கப்புலவர்களின் கருத்துரை. அவ்வகையில் உயிரினங்களிடையே அறத்தை நிலைநிறுத்துவதற்குப் பாலைத்தினைப் பாடல்கள் பெருந்துணை செய்துள்ளன.

பிரிந்து செல்லும் தலைவனைச் செலவழுங்குவிக்க முயலும் தோழி, பாலைநிலக் கொடுங்காட்சிகளைப் படமாகக் காட்டிப் பின்னர், தலைவியின் துயரநிலையினைக் கூறும்போது, நீ இத்தகைய அரிய பாலைநில வழியைக் கடந்துசெல்லுவதனை நினைந்து தலைவி துயருறுவாளே என்று குறிப்பால் உணர்த்துவாள். இதனை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில், கலித்தொகையின் 11ஆம் பாடல் அமைந்துள்ளது.

பாலைநிலக் காட்டின் கொடுமையையும், அங்கு வாழும் விலங்குகளின் அன்பாற் கட்டுண்ட வாழ்க்கையினையும் முரண்பட அமைத்து, தலைவன் அன்பை வலியுறுத்தும் விதத்தில்,

“இன்பத்தி னிகந்தொரீஇ இலைதீந்த உலவையால்

துன்புறாஉந் தகையவே காடென்றா ரக்காட்டுள்

அன்புகொள் மடப்பெடை அசைஇய வருத்தத்தை

மென்சிறக ராலாற்றும் புறவெனவு முரைத்தனரே....

...இனைநல முடைய கானஞ் சென்றோர்

புனைநலம் வாட்டுந ரல்லர்” (கவி. 11)

என்று பாடலைப் புனைந்துரைத்துள்ளார் பெருங்கடுங்கோ.

இவ்வாறு காட்டின் கொடுமை-வெம்மை-செம்மை என்ற காட்சிகள் பாடற்பொருளுக்கு உத்திகளாகும் தன்மையில் பயன்படுத்தியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. வறண்டு பசுமையற்றதாய்க் கண்ணுக்கும் காட்சிக்கும் பொருளற்றாக விளங்கும் பாலைநிலை வாழ்வின் பொருளை உணர்வதற்கேற்ற விதத்தில் படைப்பாக்க உத்திகளால் காட்டுவது சிறப்பு.

தலைவன் பிரிந்ததால் வாட்டமுற்ற தலைவியின் உடலின் மென்மையோடு, காட்டின் கடுமையை ஒன்றினைத்துக் காட்டும் திறத்தினை,

“கிளிபுரை கிளவியாய்! நின்னடிக் கெளியவோ

தளியறு பறியாவே காடெனக் கூறுவீர்

வளியினும் வரைநில்லா வாழும்நாள் நும்மாகத்து

அளியென உடையேன்யான் அவலங் கொண்டழிவலோ?" (கவி. 20:7-10)

என்னும் பாடவில் காணலாம். இப்பாடலடிகளில், வான்நீரற்றக் காட்டுவழியின் தன்மையோடு, தலைவனது அன்பு நீரற்ற நிலையையும் முரண்பட இணைத்துக் காட்டியுள்ள திறம் அறியத்தக்கதாகும்.

இசுசெய்திகளால் அகக்காட்சிகளின் உணர்வு வெளிப்பாட்டிற்குப் பாலைநில வருணனை காட்சிப்பொருளாகவும், கருத்துப் பொருளாகவும் அமைந்துள்ளமை தெளிவாகிறது. பாடவில் அமையும் வருணனைக்கறுகள் பாடலோடு இயைந்து ஒருமைநலம் பெற்று, பாலைத்திணைப் பாடல்களுக்குத் தனித்த சிறப்பினை ஏற்படுத்தித் தருகின்றன. பாடல்களின் பொருள்நலத்தோடு பொருந்தவருமாறு முதற்பொருளையும், கருப்பொருளையும், உரிப்பொருளையும் காட்டியுள்ள படைப்பாக்கத்திற்ம் சங்க அகப்பாடல்களின் தனிச்சிறப்பாகும். இந்த இணைப்பு நிலையினை மிகச்சிறப்பாகவும், நுண்ணோக்குத் திறனோடும் வாழ்வியல் களத்தோடும் பொருந்தவருமாறு பயன்படுத்தியுள்ளார் பெருங்கடுங்கோ. பாடல் அமையும் துறை, அதில் நிறைந்துள்ள உணர்வு, கூற்று நிலை இவற்றிற்கேற்ப வருணனை அமைதல் வேண்டும் எனும் படைப்பாக்க மரபு பெருங்கடுங்கோ பாடல்களில் பொருந்திவரும் திறன் இதன்வழி தெளிவறுத்தப்பட்டது.

பாலைநிலத்தின் வெம்மையையும், சுரத்தின் கொடுமையையும், விலங்குகளின் துன்புறுவாழ்க்கையினையும், அவற்றினிடையே கடந்து செல்லும் தலைவனது மன்றிலையினையும் எடுத்துக்காட்டி, இவற்றினிடையே உயிரினங்களின் அன்புசெறிந்த வாழ்க்கையினைப் பாடல்களாககிக்காட்டியுள்ளார் பெருங்கடுங்கோ.

பெருங்கடுங்கோவின் பாலைத்தினைப் பாடல்கள் தனிநிலை ஆய்வுக்குரிய பொருளாகும். அவர் பாலைநிலத்தைக் காட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தும் உவமைகள் அதன்வழி உணர்த்தப்படும் சமூகப் பின்புலம் தனிஆய்வுக்குரியதாகும். பெருங்கடுங்கோவின் படைப்பாக்க உத்திகள் மேலாய்வுக்கு உரியன என்பது இதன்வழி பெறப்படுகிறது.

துணைநூல்

- ❖ விசுவநாதன் அ., 2004, கலித்தொகை, நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பி.லிட்., சென்னை.